

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1940.

Andra kammaren.

Nr 7.

Tisdagen den 30 januari.

Kl. 4 e. m.

På grund av förfall för sekreteraren tjänstgjorde undertecknad, enligt herr talmannens förordnande, vid protokollet.

§ 1.

Justerades protokollen för den 22 och den 23 innevarande januari.

§ 2.

Upplästes följande till kammaren inkomna läkarintyg:

Härmed intygas att ledamoten av riksdagens andra kammare Sam. B. Norup på grund av halssjukdom tills vidare är i behov av vila i hemmet.

Stockholm den 28 januari 1940.

Erik B:son Norup,
leg. läk.

§ 3.

Herr statsrådet *Andersson* avlämnade Kungl. Maj:ts proposition, nr 25, angående anvisande å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 av vissa anslagsmedel.

Denna proposition bordlades.

§ 4.

Vid nu skedd föredragning av Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande proposition, nr 19, med anhållan om riksdagens yttrande angående de av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1939 vid dess tjugofemte sammanträde fattade besluten, hänvisades propositionen, såvitt anginge rekommendationerna (nr 57 och 60) angående yrkesutbildning och angående lärlingsväsen, till statsutskottet samt i övrigt till behandling av lagutskott.

Härefter föredrogos var för sig och hänvisades till behandling av lagutskott följande Kungl. Maj:ts å bordet vilande propositioner:

nr 20, med förslag till lag om utsträckning av tiden för upptagande av växelprotest m. m. vid krig eller krigsfara;

nr 21, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 48 och 149 §§ lagen den 25 maj 1917 (nr 257) om försäkringsrörelse; samt

nr 22, med förslag till förordning om befrielse i visst fall från påföljd jämlikt § 41 mom. 1 värnpliktslagen den 30 juni 1936 (nr 443).

§ 5.

Föredrogs konstitutionsutskottets memorial, nr 1, i anledning av andra kammarens remiss av motionen nr 33 av herr Andersson i Malmö m. fl. om inrättande av kommunala bouppteckningsbyråer.

Memorialet lades till handlingarna; och beslöt kammaren hänvisa motionen till behandling av lagutskott.

§ 6.

Föredrogs, men bordlades åter statsutskottets utlåtanden nr 12—14 samt jordbruksutskottets utlåtande nr 3.

§ 7.

Interpellation. Ordet lämnades på begäran till herr **Hansson** i Vännäsby, som anförde: Herr talman! De under juni månad 1938 inträffade svårartade översvämningarna i trakten av Ume- och Vindelälvarnas sammanflöde föranledde utredningar, som gävo vid handen, att dessa översvämningar ej finge betraktas såsom en isolerad företeelse utan såsom en följd av en fortgående ökning av högvattenståndet i älvarna. För de trakter, som drabbades av katastrofen, blev det angeläget att vidtaga åtgärder, som framdeles skyddade dem mot högvatten.

Vid enligt vattenlagen verkställda synförrättningar befanns det för ändamålet vara lämpligast att i första hand reparera av översvämningarna vållade skador å förut befintliga skyddsbyggnader samt att utreda möjligheten för påbyggnad och förstärkning av skyddet mot eventuella till större höjd återkommande högvattenstånd, varvid jämväl ock framkom tanken på en bättre avrinning i älven nedanför angivna översvämningssområde. Efter det att vattenståndet gått tillbaka, vidtoges utan dröjsmål reparationer av de skador, som genom högvattenståndet uppkommit.

I en av Kungl. Maj:t vid 1939 års lagtima riksdag framlagd proposition föreslogs, att statsbidrag från statens avdikningsanslag efter närmare angivna grunder skulle utgå till samtliga invallningsföretag. Riksdagen biföll propositionen och beviljade i enlighet med densamma 296,250 kronor för ändamålet.

Vad som sålunda åtgjorts från statsmakterna i syfte att underlätta den hemsökta ortsbefolkningens egna bemödanden att trygga sig mot framtida översvämningar hälsades med stor tillfredsställelse. Det hade emellertid varit önskvärt, att riksdagen samtidigt hade bifallit den av undertecknad jämte flera medmotionärer i båda kamrarna framförda motion (I: 327 och II: 481), vari vi begärde en skyndsamt utredning och förslag rörande statsbidrag till reglering av Bergsforsen. Enligt vår mening var det en brist i Kungl. Maj:ts proposition, att ej en sådan reglering förutsattes skola ske skyndsammast, i anslutning till ortsbefolkningens på starka sakliga skäl grundade uppfattning om lägets krav. Även om det av utskottet tillstyrkta riksdagsbeslutet i detta hänseende icke motsvarade motionärernas önskemål, synes hela frågan dock ligga så till, att den närmast intresserade ortsbefolkningen vågar hoppas på en snar positiv lösning av avrinningsfrågan. I jordbruksutskottets utlåtande nr 81 hette det visserligen:

»Då utskottet har anledning förutsätta, att Kungl. Maj:t skyndsamt vidtager erforderlig utredning rörande denna fråga, torde någon särskild framställning därom från riksdagens sida — i enlighet med vad som yrkats i motionerna I: 327 och II: 481 — icke vara erforderlig.»

Interpellation. (Forts.)

Men samtidigt yttrade utskottet:

»Emellertid förväntar utskottet att Kungl. Maj:t, om denna utredning giver vid handen, att en sänkning av Bergsforsen bör komma till stånd samt en minskning av den nu planerade höjden av ifrågavarande vallar på grund därav kan ske, vidtager härav föranledda åtgärder.»

Av den grundläggande utredningen rörande högvattenstånden i dessa älvar har med all tydlighet framgått, att dessa högloder återkomma med för varje gång kortare mellantider och att de dessutom visa tendenser till en i genomsnitt stigande nivå. Enligt både den speciella sakkunskapens och ortsbefolkningens mening äro skyddsbyggnader genom invallningar icke tillfyllestgörande, utan böra de genomföras i samband med åtgärder för en bättre avrinning vid högvattenstånd.

Vid den uppvaktning, som vi riksdagsrepresentanter från Västerbottens län omedelbart efter frågans behandling i riksdagen gjorde hos statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet, framförde vi dessa synpunkter. Statsrådet förklarade då, att han å statens vägnar önskade garanti mot att ortsbefolkningen komme att ställa skadeståndsanspråk på statsverket i händelse en katastrof inträffade medan en utredning av begärd beskaffenhet påginge. Vid sammanträden, som sedermera höllos med delägarna i samtliga invallningsföretag, lämnade intressenterna enhälligt förbindelse i den riktning, som statsrådet hade begärt, dock med begränsning till tiden t. o. m. utgången av innevarande år.

Det av riksdagen godkända förslaget om bättre skyddsbyggnader har också under tiden genomförts, men dessa ha ej uppförts till den höjdnivå, som preciserades i det kungliga förslaget utan till cirka en halv meter lägre höjdnivå, tydligen beroende på det resultat som förväntas i fråga om åtgärder för en bättre avrinning i den nedanför ifrågavarande jordbruksområden belägna Bergsforsen. Under sommaren 1939 har lantbruksingenjören i länet haft i uppdrag att undersöka Bergsforsen och den därmed sammanhängande avrinningsfrågan. Huru långt denna utredning fortskridit, när den kan anses vara färdig och vad den kan komma att med hänsyn till sitt resultat innebära är ännu icke känt. Om ingenting göres för en snar verkställighet av vad som anses nödvändigt för att skapa trygghet mot nya översvämningar kan det befaras, att de nu uppförda skyddsvallarna återigen förstöras och en ny ödeläggelse av bygden äger rum.

Befolkningen i dessa bygder, som haft egna praktiska och hårda erfarenheter av översvämningarna, avvaktar givetvis med stort intresse hur frågan om en bättre avrinning kommer att ordnas. Då statsverkspropositionen ej synes innehålla någon antydning om saken och ovisshet sålunda föreligger om Kungl. Maj:ts åtgöranden har jag ansett det vara motiverat att genom en interpellation efterhöra, hur ärendet ligger till. Väl kan man förstå, att det nuvarande krisläget och de till följd härav hårt ansträngda statsfinanserna måste mana till stor försiktighet med utgifter för olika ändamål. Men å andra sidan gäller det här en angelägenhet av stor vikt för en hel bygds befolkning och dess försörjningsmöjligheter. Sådana åtgärder, som även för framtiden innebära ett ökat skydd mot risken för översvämningar, äro så mycket mer brådskande som det med skäl kan befaras, att vad som redan åtgjorts i detta syfte löper risken att spolieras, om ej frågan med det snaraste får en slutgiltig lösning. Det kan ifrågasättas, om ej denna angelägenhet är av sådan vikt, att anslag för ändamålet bör upptagas i den beredskapsstat, som Kungl. Maj:t kommer att förelägga innevarande riksdag.

Under återopande av vad jag här anfört tillåter jag mig anhålla om kam-

Interpellation. (Forts.)

marens tillstånd att till statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet få framställa följande frågor:

1. När kan den av 1939 års riksdag förutsatta utredningen om sänkning-
en av Bergsforsen förväntas?

2. Därest Kungl. Maj:t finner utredningen motivera åtgärd för åstad-
kommande av bättre avrinning från dessa vattenområden, kan i så fall förslag
från Kungl. Maj:t vara att förvänta under innevarande riksdag i denna för
ortsbefolkningen så viktiga fråga?

Denna anhållan blev av kammaren bifallen.

§ 8.

Justerades protokollsutdrag.

§ 9.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Norup</i> (sjuk)	under 7 dagar fr. o. m. den	31 jan.,	
» <i>von Seth</i>	» 3 » » »	1 febr.,	
» <i>Anderson</i> i Norrköping	» 2 » » »	31 jan.,	
» <i>Vougt</i>	» 6 » » »	29 »	
» <i>Hansson</i> i Vännäsby	» 8 » » »	3 febr.,	
» <i>Wallentheim</i>	» den 31 januari,		
» <i>Karlsson</i> i Grängesberg	» 6 dagar fr. o. m. den	3 febr.,	
» <i>Engberg</i>	» 14 » » »	30 jan.,	
» <i>Uddenberg</i>	» 4 » » »	31 »	
» <i>Lindberg</i> i Umeå	» 3 » » »	2 febr.,	
» <i>Jacobson</i>	» 8 » » »	2 »	
fru <i>Johansson</i>	» 5 » » »	1 »	och
» <i>Nordgren</i>	» 3 » » »	3 »	

Kammarens ledamöter åtskildes härafter kl. 4.15 e. m.

In fidem
Gunnar Britth.

Onsdagen den 31 januari.

Kl. 11 f. m.

På grund av förfall för sekreteraren tjänstgjorde undertecknad, enligt herr talmannens förordnande, vid protokollet.

§ 1.

Herr statsrådet *Bergquist* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 23, angående försäljning av ett till landsfiskalsbostället Rinkeby 3¹ i Danderyds socken av Stockholms län hörande område; och

nr 26, angående befrielse för dödsboet efter legitimerade veterinären A. A. A. Norlén från viss ersättningsskyldighet.

Dessa propositioner bordlades.

§ 2.

I enlighet med kammarens därom den 23 innevarande januari fattade beslut företogs nu val av dels tjugufyra valmän för utseende av revisorer och revisorssuppleanter för granskning av riksdagens avdelningskontors i orterna räkenskaper och förvaltning, dels ock sex suppleanter för dessa valmän; och utsågos därvid till

valmän:

herr *Andersson* i Falkenberg,

» *Borg,*

» *Casenberg,*

» *Fast,*

» *Gustafson* i Dädesjö,

» *Hagberg* i Malmö,

» *Hage,*

» *Hedlund* i Häste,

» *Hedlund* i Östersund,

» *Hilding,*

» *Jansson* i Falun,

» *Johansson* i Krogstorp,

» *Lindberg* i Umeå,

» *Lindmark,*

» *Lovén,*

» *Molander,*

» *Nilsson* i Steneberg,

» *Persson* i Falla,

» *Pettersson* i Dahl,

» *Pettersson* i Rosta,

» *Törnkvist,*

» *Werner* i Hultsfred,

» *Westman* och

» *Åqvist,*

var och en med 113 röster; samt till

suppleanter:

herr *Staxäng*,
 » *Ericson* i Boxholm,
 » *Dahlbäck*,
 » *Mattsson*,
 » *Eklund* och
 » *Nilsson* i Göteborg,

var och en med 72 röster.

Ordningen mellan suppleanterna bestämdes, sådan den finnes här ovan angiven, genom lottning.

§ 3.

Justerades protokollsutdrag angående de i nästföregående paragraf omnämnda valen.

§ 4.

Svar på fråga. Ordet lämnades på begäran till

Chefen för finansdepartementet, herr statsrådet **Wigforss**, som anförde: Herr talman! Herr Lithander har till mig riktat frågan, huruvida regeringen till innevarande års riksdag ämnar framlägga förslag om en utsträckning av riksdagens revisorers granskningsrätt till att omfatta vissa statliga monopolföretag.

Som svar på den framställda frågan får jag anföra följande:

I anledning av ett av riksdagen framställt önskemål föranstaltade jag förfluten sommar om en förberedande utredning i det av herr Lithander berörda ämnet. Vid krigsutbrottet avbröts det påbörjade arbetet, och i en bilaga till besparingspropositionen till urtima riksdagen upptogs utredningen i fråga bland dem som icke för närvarande borde fullföljas. Det är alltså min mening att en utredning om utsträckningen av riksdagsrevisorernas granskningsrätt till de statliga monopolföretagen måste stå tillbaka för andra, i nuvarande läge angelägnare arbetsuppgifter. Något förslag i ämnet torde alltså icke komma att föreläggas årets lagtima riksdag, men utredningen bör ånyo tagas upp så snart förhållandena medgiva.

Härefter yttrade:

Herr **Lithander**: Herr talman! Jag ber att få tacka herr statsrådet för svaret. Vad dess innehåll beträffar beklagar jag, att herr statsrådet ansett en sådan här utredning tillhöra de saker, som på grund av besparingsskäl böra skjutas på framtiden. För det första behöver utredningen i fråga icke föranleda några nämnvärda utgifter och för det andra skulle den granskningsrätt, vartill den syftar, genom sin blotta existens tjäna besparingssyftet. Jag tror därför att herr statsrådet gör en felberäkning i fråga om det ekonomiska resultatet av utredningens nedläggande.

Det är emellertid även ur en annan synpunkt beklagligt att icke denna utredning får fortgå utan skall, på de skäl som herr statsrådet anfört, avbrytas. Förhållandet är nämligen att en eller annan ändring i grundlagen kan behövas för att möjliggöra en sådan revision. I vart fall har tidigare, när förslaget varit på tal, såsom skäl emot detsamma anförts, att en grundlagsändring måste komma till stånd. Innevarande år är det sista i valperioden, och en justering i här ifrågavarande avseende är därför nu särskilt önskvärd. Att frågan skjutes över till en ny 4-årsperiod kan jag ju mycket väl förstå är ett önskemål hos dem, som icke vilja själva saken, men det är sannerligen icke ett önskemål för riksdagens revisorer. För mig har det

Svar på fråga. (Forts.)

också framhållits, att överenskommelsen, oktrojen som det heter, skulle lägga hinder i vägen härvidlag. Jag ber emellertid att redan från början få framhålla, att om oktrojen i ringaste mån skulle lägga några hinder i vägen för riksdagens revisorer att, när de så vilja, granska organ, som till sin innebörd och verksamhet äro så statliga som dessa, så behövs det bara att, med den maktställning som regering och riksdag inta, en önskan eller ett besked kommer till uttryck, att på den eller den punkten vill man ha den eller den justeringen. Jag vill bara nämna detta, för den händelse någon skulle vilja peka på oktrojen som en hake i det här avseendet.

Jag vill också säga herr statsrådet, att en framställning från riksdagens bägge kamrar utan föregående votering och som gjorts med anledning av ett enhälligt uttalande av den samfällda statsrevisionen icke är liktydig med en begäran från en enskild riksdagsman, som regeringen kan behandla såsom den för gott finner. Jag vill påstå, att en begäran, som riksdagens revisorer framställt och som riksdagens bägge kamrar utan votering godkänt, har en regering vilken den än må vara att fatta om också icke såsom en order så dock som något av samma beskaffenhet.

Rent sakligt sett är ju här fråga om ett krav, som sedan långt mer än 20 år framställt av enskilda riksdagsmän tillhörande olika politiska partier. När detta krav till slut utmynnade i att riksdagens revisorer gingo in för detsamma, är det hela av den art att en liten besparingsaktion icke får stå hindrande i vägen. Jag vill därför hemställa till herr statsrådet att han härvidlag icke måtte ta den hänsyn, som i övrigt kan gälla för dyrbara kommittéer, utan att han ånyo ville sätta i gång med utredningen. Den kan göras till ett enmansuppdrag, som skall vara klart på fjorton dagar.

Vad nu själva besparingen som sådan beträffar vill jag fästa statsrådets uppmärksamhet på att det har kommit till min kännedom, att Vin- och spritcentralen vid ett tillfälle köpte en fastighet — observera att det här är fråga om siffror, som äro lagligen protokollförda och som statsrådet därför själv kan kollationera — för 425,000 kronor. En i sammanhanget så ytterligt liten summa som 3,640 kronor avgick för avträdd mark. Sedan man i dagspenning kostat på fastigheten förbättringar för 519,408:84 kronor inledde man ledningar för elektricitet och värme samt byggde in hissar och sanitära anläggningar och dylikt för ett belopp, som på fackmannahåll beräknades till minst 100,000 kronor. Herr statsrådet kan själv konstatera vad sluträkningen på den fastigheten gick till. I vart fall gick den till över en miljon kronor. Den är sedan utan annonsering såld för 450,000 kronor, en förlust på över 600,000 kronor. Det förhållandet har inte varit anmärkt av den nuvarande revisionen. Är det inte värt, att det finns ständigt växlande revisorer, tillhörande olika partier, som riksdagen år ifrån år förnyar och som inte äro bundna av någonting annat än sin önskan att se till att staten sparar på olika områden? Är det inte värt att sådana saker bli uppmärksammade i ett tidigt skede till förebyggande av upprepaning på olika håll? Är det inte mera värt än en liten besparing på en liten kommitté? Den utgiften är en struntsak gentemot vad man kan spara.

Men det är framför allt oerhört viktigt att riksdagens önskan i detta fall blir respekterad. Jag vill uppriktigt hemställa till herr statsrådet att sätta liv i den där lilla kommittén igen och laga att vi före riksdagens slut få något positivt att taga fasta på. Det behöver inte hindras av några kostnads-skäl. Ur besparingssynpunkt är det tvärt om ytterligt angeläget att så sker.

Chefen för finansdepartementet, herr statsrådet **Wigforss**: Herr talman! Det angrepp, som herr Lithander riktade mot de nuvarande revisorerna i Vin-

Svar på fråga. (Forts.)

och spritcentralen kan jag inte svara på. Det får väl tillkomma ett annat forum.

Vad däremot beträffar riksdagens uttalade önskan så har jag ju sagt, att det är klart att regeringen måste följa den, men jag tror inte att herr Lithander kan visa, att riksdagen har betraktat denna fråga såsom någon av de mest trängande. Om det hade varit fallet, förmodar jag, att urtima riksdagen, då det meddelades att denna utredning tills vidare fått vila, skulle ha gjort en anmärkning emot detta. Nu var det ju så, att saken lämnades utan anmärkning, även av herr Lithander.

Herr Lithander: Herr talman! Det är mycket möjligt att vid en urtima riksdag, sammankallad för helt annat ändamål, ett sådant meddelande har undgått uppmärksamheten, och jag får erkänna att jag har inte vetat om det. Men jag hade litet grand på känn, att det händer att man bara tiger ihjäl denna sak, och så komma vi fram till slutet av riksdagen, och då hinner man inte med den. Det var därför jag riktade denna enkla fråga till herr statsrådet. Då är det väl litet glädje i himmelriket, om en syndare omvänder sig. Det jag försummat vid den urtima riksdagen försöker jag att bättra vid den lagtima. Än större glädje tror jag det skulle bli där uppe i höjderna, om herr statsrådet också ville ändra sig!

Detta är ingen orimlig begäran. För det första innebär den ingen anmärkning mot revisorerna. Jag har bara med offentliga siffror konstaterat, vad som äger rum och vad som passerat utan anmärkning, och det är väl mera min skyldighet att så förfara än att uraktlåta det. Jag gör ingen anmärkning mot den eller den revisorn utan mot själva systemet — ja, mot »Systemet» har jag även i andra avseenden anmärkningar att göra. Men i detta fall är det det förhållandet jag gör anmärkning på, liksom riksdagen själv har gjort, att riksdagens egna representanter, som äro dess organ, alla partiens organ, inte få lov att se på detta. Det inhiberar statsrådet för att göra en liten struntbesparing! Vi skola se till realiteterna. Det är mycket bättre, om herr statsrådet vill komma med en propå i den vägen. Med den arbetsduglighet och skicklighet, som finns inom finansdepartementet och för övrigt i alla departement, är det ingen svårighet alls att få fram ett förslag i den vägen, om man vill saken. Det är riksdagen, som vill att så skall ske.

Överläggningen förklarades härmed avslutad.

§ 5.

Svar på fråga. Chefen för kommunikationsdepartementet, herr statsrådet **Andersson**, som på begäran erhöll ordet, anförde: Herr talman! Ledamoten av andra kammaren herr Vougt har till mig riktat följande fråga:

Sedan krigsutbrottet i september månad 1939 anlända vissa utländska tidningar — framför allt de franska — till Sverige med stor försening. Med tanke på möjligheten att en snabbare befordran måhända kan åstadkommas genom regelbunden användning av flygpost, tillåter jag mig fråga om herr statsrådet uppmärksammat de nämnda missförhållandena och tror sig kunna få till stånd en rättelse?

Som svar på den framställda frågan får jag anföra följande. Den påtalade förseningen av tidningsförsändelserna från andra länder till Sverige beror dels på genom kriget ändrade trafikförhållanden och dels på att post kvarhålles för censur i de krigförande länderna. I allmänhet befordras post från andra länder till Sverige med flyg endast om särskilt luftpostporto erlagts. Annan post försändes med järnväg och fartyg. Vad Frankrike angår, befordras luft-

Svar på fråga. (Forts.)

posten över Bryssel och Amsterdam till Sverige. Övrig post från Frankrike går över England och Norge. Franska postverket har icke velat biträda ett tidigare från svenska postverket framställt förslag att befordra postabonnerade tidningar med flyg. Då avsändningslandets postverk bestämmer, vilken väg posten skall befordras, torde för närvarande enda möjligheten för flygbefordran av franska tidningar till Sverige vara, att vederbörande svenska abonnent hos den franska utgivaren utverkar flygbefordran av tidningarna, vilket emellertid medför att särskilt luftpostporto får erläggas. Däremot kan luftpostabonnemang å engelska tidningar äga rum hos svenska postverket.

Av vad jag sålunda anført torde framgå, att det svenska postverket saknar möjlighet att inverka på förhållandena i de avseenden, som frågan berör.

Vidare yttrades ej.

§ 6.

Hans excellens herr statsministern *Hansson* avlämnade Kungl. Maj:ts proposition, nr 24, med förslag till lag angående preskription av vissa riksbankssedlar av äldre typ.

Denna proposition bordlades.

§ 7.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande proposition, nr 25, angående anvisande å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 av vissa anslagsmedel.

§ 8.

Föredrogs vart efter annat:

statsutskottets utlåtanden:

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beviljande av lån till aktiebolaget Kattstrupeforsen m. m.;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande av luftskyddsrum i vissa postverket tillhöriga fastigheter; och

nr 14, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag under sjätte huvudtiteln till kommittéer och utredningar genom sakkunniga; samt

jordbruksutskottets utlåtande, nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlöningsförmåner till viss lärarpersonal vid lantbruks- och lantmannaskolor under tjänstledighet för militärtjänstgöring i anledning av anbefalld förstärkt försvarsberedskap m. m.

Kammaren biföll vad utskotten i dessa utlåtanden hemställt.

§ 9.

Justerades protokollsutdrag.

§ 10.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Silfverbrand</i>	under	8 dagar	fr. o. m. den	3 febr.,
» <i>Mårtensson</i>	»	3 »	»	1 »
» <i>Björling</i>	»	4 »	»	3 »

Andra kammarens protokoll 1940. Nr 7.

herr <i>Johansson</i> i Norrfors	under	3	dagar	fr. o. m.	den	1	febr.,	
» <i>Ohlsson</i> i Kastlösa	»	5	»	»	»	3	»	
» <i>Lovén</i>	»	8	»	»	»	2	»	
» <i>Malmqvist</i>	»	8	»	»	»	1	»	
» <i>Åkerström</i>	»	8	»	»	»	5	»	
» <i>Johansson</i> i Öckerö	»	5	»	»	»	2	»	
» <i>Lundbom</i>	»	4	»	»	»	2	»	
» <i>Casenberg</i>	»	3	»	»	»	1	»	
» <i>Svensson</i>	»	6	»	»	»	5	»	
» <i>Danielsson</i>	»	6	»	»	»	1	»	och
» <i>Gardell</i>	»	5	»	»	»	3	»	

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 11.40 f. m.

In fidem
Gunnar Britth.